

εἰς τὸν Ρωμανόν, ἀλλὰ δὲν θεωρεῖται σήμερον γενικῶς ὡς ἔργον αὐτοῦ (πρβλ. Δημ. Μπαλάνου, Πατρολογία, Ἀθ. 1930, σ. 557 — 559).

Οἱ 14 Ὑμνοι ἐξεδόθησαν (ὁ Ρωμανὸς φαίνεται ὅτι ἔγραψε πλῆθος ὕμνων ἀναφερομένων εἰς τὸν Σωτῆρα, τὴν Θεοτόκον, τοὺς Πατριάρχας τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τοὺς ἁγίους καὶ μάρτυρας μας) κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ἐπιστήμης, μετὰ τὰ testimonia, διορθώσεις καὶ παρατηρήσεις· ἰδιαιτέρως ὅμως πρέπει νὰ ἐξαρθῇ τὸ πρωτοφανὲς δι' ἡμᾶς καὶ ὡς εὐχάριστον γεγονὸς τῆς ἐπιστημονικῆς συνεργασίας ἐν κοινῷ βιβλίῳ διδασκάλου καὶ μαθητῶν. Οὕτως ὑπεκκαίεται ὁ ζῆλος καὶ ἡ ἔφεσις τῶν φοιτητῶν διὰ περαιτέρω ἐπιστημονικὴν ἔρευναν.

Τὸ ἄλλο βιβλίον τοῦ Τωμαδάκη εἶναι ἀνθολογικὴ συναγωγὴ κειμένων ἐκ τῶν βυζαντινῶν συγγραφέων Δούκα — Κριτοβούλου — Σφραντζῆ καὶ Χαλκοκονδύλη, κειμένων σχετικῶν πρὸς τὴν θλιβερὰν διὰ τοὺς Ἕλληνας πεντακοσιοστὴν ἐπέτειον τῆς Ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἣ ὁποία ἐπέτειος συμπίπτει τὸν ἐρχόμενον μῆνα.

Ἐκ τῶν κειμένων τούτων κριτικῶς ἐπεξεργασμένα εἶναι τὰ κείμενα τοῦ Ἀθηναίου ἱστορικοῦ Χαλκοκονδύλη (Darkò) καὶ τοῦ Ἰμβρίου Μιχαὴλ Κριτοβούλου (K. Müller).

Προτάσσονται ἐκάστοτε τῶν κειμένων τούτων ἐκτενέστεραι πραγματεῖαι περὶ τοῦ βίου καὶ τοῦ συγγραφικοῦ ἔργου τῶν ἱστορικῶν, πρὸς προσανατολισμὸν τοῦ ἀναγνώστου. Τὰ κείμενα αὐτὰ ὁμιλοῦσι πρὸς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀναγινώσκοντος.

Ὁ Τωμαδάκης παρατηρεῖ ὅτι «ἀπὸ διαφόρου σκοπιᾶς ἕκαστος, διάφορον ψυχολογίας, ἐπαγγέλματος, καταγωγῆς καὶ λογιότητος Ἕλληνες, διάφορον βλέποντες τὸ μέλλον, ἐξιστόρησαν καὶ ἐπροφήτευσαν. Διότι καὶ ἐπροφήτευσαν τὴν ἀνάστασιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ οἱ ὑπὸ τὴν δεινὴν ἐντύπωσιν τῆς συμφορᾶς διατελοῦντες ἱστοριογράφοι».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΜΕΛΩΝ

ΑΛΙΕΙΑ.—Ἀποκάλυψις ἀγνώστων ἀλιευτικῶν πεδίων καὶ ὑφάλων ἐν τῷ Αἰγαίῳ, ὑπὸ Σπυρ. Α. Δοντᾶ.

Τὸ ἐρευνητικὸν σκάφος Ἀλκυόνη τοῦ Ὑδροβιολογικοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Ἀκαδημίας, ἐφωδιασμένον διὰ συγχρόνων ἐπιστημονικῶν ὁργάνων ἀκριβείας καὶ εἰδικῶν ἐργαλείων πρὸς ἐκτέλεσιν ὑδρογραφικῶν καὶ ὑδροβιολογικῶν παρατηρήσεων καὶ μελετῶν, ὡς καὶ ἀλιευτικῶν ἐρευνῶν, ἐπέτυχε νὰ ἐξερευνήσῃ λεπτομερῶς μεγάλας ἐκτάσεις τοῦ Αἰγαίου καὶ ν' ἀποκαλύψῃ, ἐντὸς τριῶν ἑτῶν, ἀπὸ τοῦ

ἔτους 1949 μέχρι τέλους τοῦ 1952, ἀφ' ἑνὸς μὲν πολλὰς νέας περιοχὰς θαλάσσης ἀποτελούσας μεγάλης ἀξίας ἀλιευτικὰ πεδία, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἑπτὰ ἀγνώστους μέχρι τοῦδε ὑφάλους.

Τὰ κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ἀνακαλυφθέντα νέα ἀλιευτικὰ πεδία, ἅτινα εἶναι κατάλληλα πρὸς ἀλιείαν διὰ συρομένων δικτύων, εἶναι τὰ ἀκόλουθα :

- 1) Ἀνατολικῶς τῶν Πετρίων. 2) Βορείως τῆς Κύμης τῆς Εὐβοίας καὶ Α τῆς νησιδὸς Σκάτζουρα. 3) Μεταξὺ τῆς νήσου Ἀμοργοῦ καὶ τῆς νησιδὸς Λενοῦσης. 4) Μεταξὺ τῶν νήσων Ἄνδρου — Γιούρων — Κέας. 5) Μεταξὺ Σύρου — Κύθνου καὶ Σερίφου. 6) Μεταξὺ Κέας — Μακρονήσου — Ἀγ. Γεωργίου. 7) Μεταξὺ Μήλου — Σίφνου — Σερίφου. 8) Μεταξὺ Ν. Ὑδρας καὶ Α νησιδὸς Σταυροῦ. 9) Μεταξὺ Σάμου καὶ τοῦ κόλπου Σιγατζίκ, παρὰ τὰς δυτικὰς ἀκτὰς τῆς Τουρκίας. 10) Εἰς τὴν νοτιοδυτικὴν περιοχὴν τῆς Χίου. 11) Εἰς τὴν βόρειον περιοχὴν τῆς Χίου. 12) Εἰς τὴν δυτικὴν περιοχὴν τῆς Χίου. 13) Νοτίως τοῦ λιμένος Πλωμαρίου τῆς Μυτιλήνης. 14) Νοτιοδυτικῶς τοῦ φάρου Σίγκρι τῆς Μυτιλήνης. 15) Βορειοδυτικῶς τοῦ Μολύβου τῆς Μυτιλήνης. 16) Νοτίως τῆς νήσου Ἰκαρίας καὶ 17) Βορείως τοῦ ἀκρωτηρίου Καφηρέως (Κάβου — Ντόρου).

Τὰ δέκα ἑπτὰ νέα ἀλιευτικὰ αὐτὰ πεδία εὐρέθησαν, διὰ πυκνῶν συστηματικῶν διαδρομῶν τοῦ ἔρρευνητικοῦ σκάφους, εἰς ἑκάστην θαλασσίαν περιοχὴν ἐμφανίζουσιν ὑδρογραφικὸν καὶ ἀλιευτικὸν ἐνδιαφέρον.

Ὅσάκις μία διαδρομὴ προκαλῇ τοιοῦτον ἐνδιαφέρον, γίνεται ἐπισταμένη ἔρευνα τοῦ βυθοῦ πρὸς καθορισμὸν τῆς ὁμαλότητος, τῆς συστάσεως καὶ ἄλλων ἰδιοτήτων αὐτοῦ, σχετιζομένων ἀφ' ἑνὸς μὲν μετὰ τὴν ἀφθονίαν ἰχθύων, ἀφ' ἑτέρου δὲ μετὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν συρομένων δικτύων. Αἱ ἔρευναι αὐταὶ ἐκτελοῦνται συνήθως διὰ βολισμάτων καὶ δι' ἀναστρεφόμενων θερμομέτρων, δειγματοληπτῶν καὶ ἄλλων μηχανικῶν μέσων, ἀπὸ τινος δὲ χρόνου καὶ διὰ τοῦ κτηθέντος πολυτίμου ἠχοβολιστικοῦ μηχανήματος Bendix, δι' οὗ γίνεται, συνεχῶς, κατὰ τὰς διαδρομὰς τοῦ σκάφους, αὐτογραφικὴ ἐπὶ χάρτου ἀπεικόνισις τῆς ἐπιφανείας τοῦ βυθοῦ καὶ τῶν τυχόν ὑπαρχουσῶν ἀνωμαλιῶν του, ὥς καὶ παντὸς ἄλλου, ἐντὸς τῆς θαλάσσης, κάτωθεν τοῦ σκάφους, εὐρισκομένου στερεοῦ σώματος, ἀκινήτου ἢ κινητοῦ, ἥτοι ὑφάλου, ναυαγίου, ὑποβρυχίου, θαλασσίου κήτους ἢ σμήνους μικροτέρων ἰχθύων.

Διὰ τῆς ἐπισταμένης ταύτης ἐρεύνης εὐρέθη ὅτι εἰς τὰς ἀνωτέρω ἀναφερομένης θαλασσίας περιοχὰς οἱ βυθοὶ εἶναι ὁμαλοὶ καὶ ἐλεύθεροι ὑφάλων, ναυαγίων ἢ ἄλλων στερεῶν ἀντικειμένων, ὧν συνεθέστερα εἶναι μεταλλικὰ βαρέλια, ὥς καὶ νάρκαι, δυνάμενα νὰ βλάψουν τὰ ἀλιευτικὰ δίκτυα ἢ νὰ προξενήσουν καὶ πολὺ μεγαλύτερας καταστροφάς.

Ἐκ τῶν γενομένων δοκιμαστικῶν ἁλιευτικῶν ἐρευνῶν ἐδείχθη ὅτι ἅπασαι αἱ ἀνωτέρω περιοχαὶ ἦσαν πλούσιαι εἰς ἁλιεύματα. Μετὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἐκτάσεως ἐκάστου ἁλιευτικοῦ πεδίου καὶ ἰδίως τῶν γραμμῶν πορείας τῆς ἁλιείας, κατὰ τὰς ὁποίας ὁ βυθὸς εἶναι καθαρός, μὴ περιέχων κώλυμα δυνάμενον νὰ προξενήσῃ βλάβην εἰς τὰ συρόμενα δίκτυα, τὸ πεδίου τοῦτο γνωστοποιεῖται εἰς τοὺς ἁλιεῖς, ἐπαγγελματίας καὶ ἐρασιτέχνας, δι' εἰδικῶς πρὸς τοῦτο ἐκδιδομένου Ἀλιευτικοῦ Δελτίου τοῦ Ἰνστιτούτου.

Μέχρι τοῦδε ἔχουν ἐκδοθῇ 16 Δελτία. Εἰς ταῦτα δημοσιεύονται καὶ σχετικοὶ ναυτικοὶ ἁλιευτικοὶ χάρται, δίδονται δὲ καὶ αἱ ἀπαιτούμεναι λεπτομερεῖς ὁδηγίαι, διὰ τῶν ὁποίων εἶναι δυνατὴ ἡ ἀνεύρεσις τῆς ἀκριβοῦς θέσεως τοῦ ἁλιευτικοῦ πεδίου καὶ τῆς κατευθύνσεως τῆς ἁλιευτικῆς γραμμῆς. Κάθε μέρος τοῦ βυθοῦ, ἔνθα ὑπάρχει ἐπικίνδυνον διὰ τὰ δίκτυα ἀντικείμενον, π. χ. βράχοι, ναυάγιον κτλ., σημειοῦται καταφανῶς ἐπὶ τοῦ χάρτου πρὸς ἀποφυγὴν τούτου.

Ἐκ τῆς ἀνακαλύψεως τῶν νέων τούτων ἁλιευτικῶν πεδίων ἐπῆλθον ἤδη πολὺ καλὰ ἀποτελέσματα, τόσον εἰς τὴν διατροφὴν τοῦ λαοῦ δι' ἁλιευμάτων ὅσον καὶ τὴν Ἑθνικὴν Οἰκονομίαν. Καθ' ὅσον εὐθύς, ὥς ἀνεκοινοῦτο ἡ εὕρεσις τῶν νέων ἁλιευτικῶν πεδίων, ἔσπευδον ἐκ διαφόρων λιμένων μηχανότραται καὶ εἰργάζοντο ἐντατικῶς εἰς τὰ ἰχθυοβριθῇ καὶ ἀνεκμετάλλεута ταῦτα μέρη μὲ μεγάλας ἀποδόσεις. Ὑπολογίζεται ὅτι ὅλαι αἱ μηχανότραται, αἱ ἐργασθεῖσαι κατὰ τὰ τρία τελευταῖα ἔτη εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ Ὑδροβιολογικοῦ Ἰνστιτούτου ἀνακαλυφθέντα νέα μέρη ἁλιείας, συναπεκόμισαν ἁλιεύματα ἀνερχόμενα εἰς πολλὰς ἑκαντοντάδας, ἴσως δὲ καὶ χιλιάδας, τόννων ἰχθυηρῶν· λέγω δὲ ἴσως, διότι περὶ τῆς ἰχθυοπαραγωγῆς δὲν ὑπάρχουν, ἀτυχῶς, ἀκριβεῖς στατιστικάι.

Ἡ σημαντικὴ αὕτη αὔξησις τῆς ἑλληνικῆς ἰχθυοπαραγωγῆς ἀποτελεῖ οὐσιώδη βελτίωσιν τῆς διατροφῆς τοῦ λαοῦ, διὰ τῆς ἀφθονωτέρας παροχῆς πολυτίμων θρεπτικῶν οὐσιῶν καὶ δὴ τῶν ζωϊκῶν λευκωμάτων, τῶν ὁποίων μεγάλην ἔλλειψιν ἔχουν αἱ ἀπορώτεραι τάξεις ἐν Ἑλλάδι. Αὐταὶ δ' εἶναι καὶ αἱ μᾶλλον ἐπωφεληθεῖσαι ἐκ τῆς οὕτως αὔξηθείσης παραγωγῆς τῆς ἁλιείας, διότι τὰ ἁλιεύματα τῶν νέων πεδίων ἀποτελοῦνται, κατὰ μέγα μέρος, ἐξ ἰχθύων δευτέρας κατηγορίας, πωλουμένων εἰς τιμὰς σχετικῶς χαμηλὰς καὶ προσιτὰς εἰς τὰς λαϊκὰς τάξεις.

Ἡ αὔξησις ἐπίσης τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας εἶναι εὐνόητος, διότι ἀφ' ἑνὸς ἡ παραγωγή τῆς ἁλιείας ἠῤῥῆθη κατὰ μεγάλας ποσότητας, ὥς ἀνωτέρω ἐλέχθη, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἠλαττώθη ἀντιστοίχως ἡ ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγή ἰχθυηρῶν.

Τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα, ἐπιτευχθέντα ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν, δεικνύουν κατα-

φανώς ότι τὸ ἔργον τοῦ Ὑδροβιολογικοῦ Ἰνστιτούτου δέον νὰ καταλέγεται μετὰ τῶν σημαντικωτέρων παραγωγικῶν ἔργων ἀμέσου ἀποδόσεως.

Ἐὰν αἱ ἀρμόδιαι ὑπηρεσίαι τῆς θαλασσίας ἀστυνομίας ἡδύναντο νὰ καταβάλλουν δραστηριότητα ἱκανὴν πρὸς κατάπαισιν τῆς παρὰ νόμου δι' ἐκρηκτικῶν ὑλῶν ἀλιείας, τότε ἢ ἐκ τῶν ἀνακαλιπτομένων νέων ἀλιευτικῶν πεδίων ἐπιτυγχανομένη αὐξήσις τῆς ἰχθυοπαραγωγῆς θὰ ἦτο περισσότερο καταφανὴς καὶ ἔτι μᾶλλον ἀποτελεσματικὴ διὰ τὴν διατροφήν τοῦ λαοῦ. Δυστυχῶς, ὅμως, ἡ ἐπιτυχία αὕτη τῆς αὐξήσεως τῆς ἰχθυοπαραγωγῆς τείνει νὰ ἐξουδετερωθῇ ἐξ ἄλλης σοβαρᾶς αἰτίας, ἥτοι ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν δυναμιτιστῶν ἀλιέων προκαλουμένων καταστροφῶν εἰς τὰς θαλάσσας, αἱ ὁποῖαι, ὅχι μόνον δὲν παύουν, ἀλλὰ καὶ αὐξάνονται κατὰ πολὺ, ἐφ' ὅσον τώρα γίνεται, κατὰ τὸ πλεῖστον, χρῆσις ὅχι κοινῆς δυναμίτιδος, ἀλλ' ἐκρηκτικῶν ὑλῶν πολὺ ἰσχυροτέρας δυνάμεως, ὅπως εἶναι αἱ τῶν νεωτέρων ναρκῶν, τὰς ὁποίας ἀλιεύουν οἱ δυναμιτισταὶ πρὸς ἀπογόμεσιν.

Διὰ τῶν ὑλῶν τούτων προξενεῖται τεραστία καταστροφή ἐντὸς τῆς θαλάσσης καὶ εἰς μεγάλην ἔκτασιν εἰς ἣν φονεύεται πᾶς ζῶν ὄργανισμός.

Τοιοιτοτρόπως, κατὰ τὰ μεταπολεμικὰ ἔτη, γίνεται τελεία ἀποστείρωσις μεγάλων ἐκτάσεων θαλάσσης, καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Ἐὰν δὲ δὲν ληφθοῦν τὸ ταχύτερον αὐστηρὰ καταδιωκτικὰ μέτρα, αἱ ἑλληνικαὶ θάλασσαι θὰ μείνουν ἄνευ ἐγγωρίων ἰχθύων καὶ ἄλλων θαλασσινῶν εἰδῶν.

Ἄλλοτερον, μέγα αἷτιον ἐξαντλήσεως τῶν ἀποθεμάτων ἰχθύων εἰς τὰς ἑλληνικὰς θαλάσσας, εἶναι αἱ παρὰ βάρσεις τοῦ νόμου δι' οὗ ἀπαγορεύεται ἡ διὰ συρομένων δικτύων ἀλιεία καθ' ὠρισμένους μῆνας, καθ' οὓς γίνεται ἡ ἀναπαραγωγὴ τῶν ἰχθύων.

Παρὰ τὴν ἀπαγόρευσιν ὅμως ταύτην ἐξακολουθεῖ γινομένη παρὰ νόμον ἀλιεία εἰς μεγάλην κλίμακα καὶ μάλιστα διὰ δικτύων μικροῦ διαμετρήματος, ὥστε συλλαμβάνονται καὶ ἰχθυῖδια, ὡς καὶ γόνος εἰς μεγάλας ποσότητας.

Ἡ ἐνέργεια αὕτη ἐπιφέρει τεραστίαν ζημίαν, τὸ μὲν, διότι μετὰ τινὰς ἐβδομάδας ἕκαστον μικρὸν ἄτομον θὰ ἠξάνετο εἰς μέγαν βαθμὸν καὶ τὸ ὀλικὸν βάρος τοῦ ἀλιεύματος θὰ ἦτο πολλαπλάσιον, τὸ δέ, διότι τὰ τόσα καταστρεφόμενα ἄτομα, φθάνοντα εἰς γεννητικὴν ὥριμότητα, θὰ παρῆγον ἀφθόνους ἀπογόνους, πρὸς διατήρησιν ἢ καὶ αὐξήσιν τῶν ἀποθεμάτων.

Κατὰ τὸ ἀνωτέρω χρονικὸν διάστημα ἀνεκαλύφθησαν προσέτι καὶ αἱ κάτωθι νέαι ὕφαλοι.

1) Νοτίως τοῦ φάρου τοῦ ἀκρωτηρίου Σίγκρι τῆς Λέσβου εὐρέθῃ ὕφαλος, ἔχουσα τρεῖς κεφαλὰς, ὧν τὸ βάθος ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης εἶναι 48 ὀργυιαί, αἱ δὲ συντεταγμέναι τῆς εἶναι $\varphi = 37^{\circ}, 51', 5''$ B. $\lambda = 25^{\circ}, 48' A.$

Δοκιμαστική ἀλιεία, γενομένη διὰ παραγαδίων, ἀπέδωκεν ἀφθονίαν μεγάλων καὶ ἐκλεκτῶν ἰχθύων καὶ ἀστακῶν.

Πρὸς τιμὴν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ἡ ὕφαλος αὕτη, πλουσιωτέρα τῶν ἄλλων, ὠνομάσθη *Σιναία*.

2) Δυτικῶς τῆς νήσου Χίου εὐρέθη ἄλλη ὕφαλος, ἥς ἡ κεφαλὴ εὐρίσκεται εἰς βάθος 60 ὀργυιῶν μὲ συντεταγμένας $\varphi = 37^\circ, 27', 2$ B. $\lambda = 25^\circ, 46', 5$ A.

Διὰ παραγαδίων ἠλιεύθησαν ἐκ ταύτης ἀφθονοὶ μεγάλοι ἰχθύς. Εἰς ταύτην ἐδόθη τὸ ὄνομα τοῦ ἐρευνητικοῦ σκάφους τοῦ Ἰνστιτούτου Ἀλκυόνη.

3) Βορειανατολικῶς τοῦ φάρου τῆς νησίδος Ψαθοῦρας εὐρέθη ὕφαλος, ἔχουσα κεφαλὴν βάθους 62 ὀργυιῶν. Συντεταγμένοι $\varphi = 39^\circ, 36', 5$ B. $\lambda = 24^\circ, 25', 2$ A. Εἰς ταύτην ἐδόθη τὸ ὄνομα τοῦ πρώτου ἐρευνητικοῦ σκάφους τοῦ Ἰνστιτούτου *Γλαΐκη*.

4) Δυτικῶς τοῦ β. ἀκρωτηρίου τῆς Σκύρου εὐρέθη ὕφαλος μὲ κεφαλὴν βάθους 26 ὀργυιῶν. Συντεταγμένοι $\varphi = 38^\circ, 58'$ B. $\lambda = 24^\circ, 20'$ A. Αὕτη ὠνομάσθη Ἀμφιτρίτη.

5) Βορείως τοῦ Ἀκρωτηρίου τῆς Κύμης τῆς Εὐβοίας εὐρέθη ὕφαλος ἔχουσα δύο κεφαλὰς, ἡ μία εἰς βάθος 60 καὶ ἡ ἄλλη εἰς βάθος 84 ὀργυιῶν. Συντεταγμένοι $\varphi = 38^\circ, 46', 5$ B. $\lambda = 24^\circ, 10', 5$ A. Αὕτη ὠνομάσθη Ἥρα.

6) Ἀνατολικῶς τῶν Πετρίων τῆς Εὐβοίας εὐρέθη ὕφαλος μὲ μίαν κεφαλὴν βάθους 28 ὀργυιῶν. Συντεταγμένοι $\varphi = 38^\circ, 45', 5$ B. $\lambda = 24^\circ, 11', 2$ A. Αὕτη ὠνομάσθη Γαλάτεια.

7) Νοτιανατολικῶς τῆς νησίδος Σπετσοπούλας καὶ ΒΑ τῆς Παραπόλας εὐρέθη ὕφαλος μὲ μίαν κεφαλὴν βάθους 38 ὀργυιῶν. Συντεταγμένοι $\varphi = 36^\circ, 58', 5$ B. $\lambda = 23^\circ, 23', 9$ A. Αὕτη ὠνομάσθη Πανόπη.

Ἡ γνῶσις τῶν ὑφάλων ἔχει, ὥς γνωστόν, μεγάλην σπουδαιότητα διὰ τὴν ναυσιπλοΐαν καὶ τὴν ἀλιείαν. Οὕτω τὰ πλοῖα ἐπιφανείας διατρέχουν κίνδυνον ἐξ ὑφάλων μὴ σημειουμένων εἰς τοὺς ναυτικούς χάρτας. Ὅσον δ' ὑψηλότερα εἶναι ἡ κεφαλὴ τῆς ὑφάλου, τόσον πιθανώτερος εἶναι ὁ κίνδυνος προσεσφάξεως αὐτῶν. Πολὺν μεγαλύτερος εἶναι ὁ κίνδυνος διὰ τὰ ὑποβρύχια σκάφη, δυνάμενα νὰ προσκρούσουν ἐφ' οἷα σδήποτε ἀγνώστου ὑφάλου. Ἐκ τούτου καταφαίνεται ἡ μεγάλη σημασία τῆς γνώσεως τῆς ἀκριβοῦς θέσεως, τῆς ἐκτάσεως καὶ τοῦ ὕψους τῶν ὑπαρχουσῶν ὑφάλων, αἵτινες δέον νὰ σημειοῦνται ἀκριβῶς εἰς τοὺς ναυτικούς χάρτας, ἰδίως δὲ διὰ τὰ μέρη τῆς θαλάσσης ὅπου ἡ κίνησις πλοίων εἶναι μεγάλη, ὥς συμβαίνει εἰς τὸ Αἰγαῖον, ἀποτελοῦν ἐν τῶν κρισιμωτέρων σημείων τῆς Μεσογείου.

Ὅθεν καὶ τὰ θερμὰ συγχαρητήρια τῶν Ναυάρχων Smith καὶ Glass, Ἀρ-

χηγῶν τῶν Ναυαρχείων τῆς Μ. Βρεταννίας καὶ τῶν Η.Π.Α. πρὸς τὸ ἡμέτερον Ὑδροβιολογικὸν Ἰνστιτοῦτον διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθέντων νέων χαρτῶν, περιλαμβανόντων τὰς ἀνακαλυφθείσας νέας ὑφάλους.

Ὁ Ἀρχηγὸς ὁσαύτως τῶν Συμμάχων Δυνάμεων τῆς Νοτίου Εὐρώπης Ναύαρχος Carney, δι' ἐπιστολῆς τοῦ τῆς 10ης Φεβρουαρίου 1953, ἔγραψε τὰ ἑξῆς: «Ἀξιότιμε Καθηγητά, Εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὴν ἀληθῶς πολυσήμαντον ἐπιστολὴν σας τῆς 26ης Ἰανουαρίου καὶ τὴν ἀποσταλεῖσαν σειρὰν τῶν χαρτῶν καὶ Δελτίων, ἐκδοθέντων ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὑδροβιολογικοῦ Ἰνστιτούτου Ἀθηνῶν. Εἶμαι βέβαιος ὅτι τὸ σπουδαῖον τοῦτο ὑλικὸν θὰ εἶναι διὰ τὸ Ἐπιτελεῖόν μου πραγματικῶς ἐνδιαφέρον καὶ μεγάλης ἀξίας. Εἶμαι καθ' ὅλα εὐτυχῆς ἔχων πᾶσαν τοιαύτην πληροφορίαν.

Ὅπως ἀσφαλῶς γνωρίζετε, θὰ εἶναι δύσκολον δι' ἡμᾶς νὰ ἔχωμεν πολλὰς τοιαύτας πληροφορίας καὶ μάλιστα εἰς τὰ περιβάλλοντα τὴν Ἑλλάδα κρίσιμα ὕδατα. Εἰλικρινῶς ὑμέτερος, Ροβέρτος Β. Carney, Ναύαρχος Η.Π.Α.».

Αἱ ὑφαλοὶ ἔχουν ἐπίσης πολὺ μεγάλην σημασίαν καὶ διὰ τὴν ἀλιείαν, διότι αὗται εἶναι τόποι κατ' ἐξοχὴν ἰχθυοτρόφοι καὶ ἰχθυοβριθεῖς. Τοιαῦται δ' εἶναι πρὸ πάντων ὅσαι ἔχουν τὴν ἄνω ἐπιφάνειαν μᾶλλον ἢ ἥττον ἐπίπεδον καὶ ἐκτεταμένην, εὐρισκόμεναι εἰς τοσοῦτο μέσον βάθος, ὥστε νὰ φθάνη μέχρις αὐτῆς φῶς τῆς ἡμέρας ἱκανὸν πρὸς ἀνάπτυξιν φυτῶν. Τοιαῦται ὑποβρύχιοι ἐπιφάνειαι, μὲ ἄφθονον χλωρίδα, χρησιμεύουν ὡς βοσκὴ πολλῶν θαλασσίων ὁργανισμῶν, ἀποτελοῦσαι τραπέζας πλήρεις φαγητῶν δι' ὅλα τὰ εἶδη τῶν ἰχθύων, μικρῶν καὶ μεγάλων, οἵτινες συρρέουν ἐκεῖ ἀφθόνω.

Διὰ τὸν λόγον δὲ τοῦτον, αἱ ὑφαλοὶ, καλούμεναι κοινῶς *μπάγκοι*, εἶναι περιζήτητοι ὑπὸ τῶν ἀλιέων, πρὸς ἐκμετάλλευσιν διὰ παραγαδίων καὶ κυκλικῶν δικτύων γρί-γρί, δι' ὧν ἀποκομίζουν οὗτοι ἄφθονα ἀλιεύματα πρώτης κατηγορίας. Ὅταν δὲ ἀλιεὺς ἀνακαλύψῃ κατὰ τύχην ἓνα μπάγκον, τὸν κρατεῖ μυστικὸν ἀπὸ τοὺς συναδέλφους τοῦ διὰ νὰ εἶναι ὁ μόνος τρυγητῆς τοῦ.

Μόνον εἰς τὴν διὰ συρομένων δικτύων ἀλιείαν αἱ ὑφαλοὶ εἶναι καταστρεπτικά. Διότι ταῦτα, ἐρχόμενα εἰς ἐπαφὴν μὲ τὴν ὑφαλον, σχίζονται ἢ καὶ ἀποκόπτονται καθ' ὅλοκληρίαν.

Αἱ ἐπιτυχίαι αὗται τῆς εὐρέσεως πολλῶν ἀλιευτικῶν πεδίων καὶ ὑφάλων, ὀφείλονται πρὸ παντὸς εἰς τὴν ἱκανότητα καὶ τὸν ἐξαιρετικὸν ζῆλον δύο εἰδικευμένων ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ν., τοῦ προϋσταμένου τῶν ναυτικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ Κυβερνήτου καὶ τοῦ Ὑδρογράφου, ὡς καὶ τῶν ἀνδρῶν τοῦ πληρώματος τῆς Ἀλκυόνης. Ἀπαντες οἱ ἀνωτέρω, κατανοήσαντες τὴν σημασίαν τοῦ ἐπιστημονικοῦ, κοινωνικοῦ καὶ ἐθνικοῦ τούτου ἔργου, καὶ οὐδόλως φειδόμενοι

κόπων, ἐργάζονται μετὰ μεγίστης προθυμίας καὶ ἐνθουσιασμοῦ πρὸς ἐπιτυχίαν αὐτοῦ. Δι' ὃ ἐκφράζω καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Ἀκαδημίας πρὸς πάντας τοὺς θερμοὺς εὐχαριστίας.

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΑ— *Βασιλείου Αἰγινήτου*: Τὸ κλίμα τῆς Κρήτης καὶ ἡ σταθερότης τοῦ κλίματος τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῶν Μινωϊκῶν χρόνων*.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΜΗ ΜΕΛΩΝ

ΒΙΟΛΟΓΙΚΗ ΧΗΜΕΙΑ.—*Zur Electrophotometrischen Papierchromatographie der Aminosäuren, von Anastasios Ant. Christomanos*** Ἀνεκoinώθη ὑπὸ τοῦ κ. Γεωργ. Ἰωακείμογλου.

Es sind verschiedene Methoden vorgeschlagen worden um die bei der Chromatographie entstehende purpurblaue Ninhydrinfärbung quantitativ colorimetrisch zu erfassen. Unter anderen ist vorgeschlagen worden, die entstehende Flecke auszuschneiden, mit Aceton auszuziehen und den gefärbten Auszug zu colorimetrieren¹). Dieser Methode haftet aber der grosse Mangel an dass, bei geringen Aminosäuremengen bzw. bei sehr schwachen Purpurfärbung die Färbungsintensität der Acetonauszüge sehr viel zu wünschen übrig lässt. Liegen gleichzeitig mehrere Analysen vor so gestaltet sich diese Extractionsmethode sehr umständlich.

Amerikanische Autoren, so vor allem BULL und Mitarbeiter², haben mit einen eigens konstruierten Apparat, die Farbtiefe der Ninhydrinreaction auf dem Filterpapiergemessen. Dabei ist aber die Oberflächenausdehnung unberücksichtigt geblieben. Andere Autoren vergleichen die quantitativ zu bestimmenden Flecke, mit solchen bekannten Aminosäuregehaltes³, wobei ausser dem Subjectiven Beurteilungsfactor, die Notwendigkeit, des Vorhandenseins stets frischer Vergleichschromatogramme — die Farbe verblassen sehr schnell — den Analysengang erschweren. Aus den genannten Gründen haben wir für unsere Chromatographische Analysen eine Elektronenphotometrische Bestimmungsmethode ausgearbeitet mit direkter Ablesung der Farbtiefe auf dem Filterpapier

* Ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν σειρὰν τῶν Πραγματειῶν τῆς Ἀκαδημίας, τόμ. 18 (1954) ἀρ. 3.

** ΑΝΑΣΤ. Α. ΧΡΗΣΤΟΜΑΝΟΥ: Ἡλεκτροφωτομετρικὴ χρωματογραφία ἐπὶ διηθητικοῦ χαρτοῦ.

¹ Naftalin, Nature. 1948. 161, 763.

² Journ. Amer. Chem. Soc. 1949. 71,550.

³ Polson, Mosley and Wykoff. Science, 1947. 105,603.